M12/1/A1PAS/SP1/PUS/TZ0/XX

22120219

International Baccalaureate®
Baccalauréat International
Bachillerato Internacional

PASHTO A1 – STANDARD LEVEL – PAPER 1
PACHTO A1 – NIVEAU MOYEN – ÉPREUVE 1
PASHTU A1 – NIVEL MEDIO – PRUEBA 1

Thursday 10 May 2012 (morning)
Jeudi 10 mai 2012 (matin)
Jueves 10 de mayo de 2012 (mañana)

1 hour 30 minutes / 1 heure 30 minutes / 1 hora 30 minutos

INSTRUCTIONS TO CANDIDATES

- Do not open this examination paper until instructed to do so.
- Write a commentary on one passage only. It is not compulsory for you to respond directly to the guiding questions provided. However, you may use them if you wish.
- The maximum mark for this examination paper is *[25 marks]*.

INSTRUCTIONS DESTINÉES AUX CANDIDATS

- N’ouvrez pas cette épreuve avant d’y être autorisé(e).
- Rédigez un commentaire sur un seul des passages. Le commentaire ne doit pas nécessairement répondre aux questions d’orientation fournies. Vous pouvez toutefois les utiliser si vous le désirez.
- Le nombre maximum de points pour cette épreuve d’examen est *[25 points]*.

INSTRUCCIONES PARA LOS ALUMNOS

- No abra esta prueba hasta que se lo autoricen.
- Escriba un comentario sobre un solo fragmento. No es obligatorio responder directamente a las preguntas que se ofrecen a modo de guía. Sin embargo, puede usarlas si lo desea.
- La puntuación máxima para esta prueba de examen es *[25 puntos]*.

2212-0219

© International Baccalaureate Organization 2012

د لا ندې دوو متنونو څخه پر يوه يې تبصره وکړئ:

.1

مات وزر

د سپينږيری عبدالحليم کاکا وړوکي باغچه په ټول کلي کښې څه چې په ټوله سيمه کښې بې جوړې وه او په بڼ کښې د بېلا بېلو مېوه لرونکو او بې مېوې ونو تر څنګ ټول هغه څه موجود و، چې يو شاعرانه ذوق يې د ليدلو له پاره خوښېږي. سربېره پر دې چې په بڼ کښې د کلي د نورو باغچو نه هر ډول ګلان راوړل شوي، دغه سپينږيري باغوان د ډېرو غرنيو ګلونو نموني هم له غره راکوزې کړې او په خپله باغچه کښې يې ځای ورکړی و.

بلبلان هم په دغه باغچه مين و او له نورو بڼونو به يې دلته ډېر شور جوړ کړی و او سپينږيری عبدالحليم چې به کله تر سيوري لاندې کښېناستی نو د دغه مرغانو له شور او چغار به يې يو ډول عجيب خوند اخيسته، داسې به ور ته ښکارېده لکه په ځوانۍ کښې چې به د خپل کلي د ساز مجلسونو ته ناست و او په ساز کښې به يې زړه مستۍ اخيستی و. دی اوس هم په دې ښه پوهېده چې د مرغانو يې باغچه خوښه ده. ددې وړوکي بڼ د لښتيو اوبه چې له غرونو اول ددې بڼ وړوکي پټي اوبوي او بيا نورو بڼونو ته ورځي، ولې به يې نه خوښول؟ ددې بڼ هر څانګه ده په خپلو ګوتو سمه کړې وه، بې ځايه غټېدو او ياغي کېدو ته يې نه پرېښوده، لمونځونه او دعاګاني يې په کښې کړې وې او دا منظره په هغه وخت لا ډېره ښکلې شوه چې غوټۍ به يې څنګ ته راغله. يوه عمر خوړلی بوډا به چې د بڼ له پروانو او پتنګانو سره غوټۍ په لوبو او شور وليده نو له سترګو به يې اوښکي وڅڅېدې او د غوټۍ چې به ورته پام شو، نو په وړوکي او مانادار غږ به يې ترې وپوښتل.

– بابا! بيا دې سر درد کوي؟ په مور پسې مې ژاړې؟ تا خو ويل هغه تللې باغچې ته ګلان راوړي.

سپين ږيري به زر اوښکي پاکې کړې او له څانګې به يې کومه مېوه غوټۍ ته راوشکوله او د خبرې لوری به يې بدل کړ او له خپلې يوازنۍ لمسۍ سره به د ماشوم غوندې په لوبو بوخت شو.

[...]

کله به چې ماښام شو او مرغان به ټول غلي شول، نو په تياره کښې به يوې سپينې کوترې ته ورته مرغۍ به هم ددوی جونګړې ته راننوته او پاس په يوه راوتلي لرګي به کېناسته، لږ آواز به يې وکړ په انګړ کښې به يې بوډا او په غېږ کښې پرتې ماشومې ته وکتل او بيا به يې سترګې پټې کړې. مرغۍ له دوی څخه وېره نه لرله، لکه بل ځای چې يې شپه نه تېرېږي بوډا هم څه نه ورته ويل حتی ډېر ځله به که هغه نه وه راغلي نو بوډا به له کړکۍ د باندې ورپسې کتل خو په توره تياره کښې به ور ته ولاړې شنې څانګې معلومېدې چې شمال خوځولې او شور به يې جوړ کړ. څو شپې پس به د وزرونوشور شو او يوې مرغۍ به سترې ستومانه له کړکۍ د ننه راټوپ کړل، بيا به نو تر سهاره جونګړه وه او د خدای (ج) دغه درې مخلوقات.

يوه ورځ لا مازديګر نه و چې په آسمان تورې اوريځې راغلي. بوډا په تندی لاس کېښود آسمان ته يې وکتل، هغه ته دومره تجربه شوې وه چې که له ډېر تاوده لمر وروسته سپينې اوريځې ناڅاپه راغونډې شي او تور رنګ غوره کړي، نو سخته ږلۍ يا توپان راځي او اوس هم اوريځې هماغه ډول وې. هغه پوه شو چې کوم توپان يا باران ته ورته ږلۍ را روانه ده او په زړه کښې يې وېره تېره شوه، غوټۍ يې د ګلانو د څو بوټو له مينځه راواوچته کړه، جونګړې ته يې ورسوله د جونګړې په سر يې يو پلاستيک هم خپور کړ او بيا د بڼ ځنې لښتې سم کړل چې هسې نه اوبه په کښې ډنډ نه شي، د دېوالونو د بېخ ناغولونه يې هم وکتل او بيا ځنې تنکې څانګې سره وتړلې چې باد يې ماتې نه کړي.

اوریځي نورۍ هم سره راغونډېدې او په دې بڼ کښې د مرغانو شور زیاتېده، خو د ماښام د تیارو په خپرېدو د زورور توپان لومړۍ څپې په بڼ ولګېدې، ونې یې راکږې کړې، تالنده او برېښنا هم ورسره ملګرې شوه. بوډا او ماشومه غوټۍ د جونګړې په کونج کښې غلي ناست وو، هغه سپینې مرغۍ ته یې هم پام نه و.

نیمه شپه توپان دومره تېز شو، چې بوډا د ځانګو څه چې د لویو ونو د ماتېدو آوازونه هم په خپلو غوږونو واورېدل، د پاڼو شغار د مرغانو په ځالو کښې د مرغۍ د بچیانو چغ او چوغ ښه سم اورېدل کېده او د بوډا زړه له درده ډکېده.

کله چې د سهار رڼا خپرېده نو په بڼ کښې یوه ولاړه ونه هم نه وه، بوټې یو پر بل پراته وو، لښتي اوبو وړي وو، د جونګړې نیمایي برخه لوېدلې وه، اوبه ورننوتې وې. بوډا پاڅېده، د تخمونو یوه کڅوړه یې اوچته کړه او د جونګړې یو څه کالي یې ها خوا وغورځول. یوې سپینې مرغۍ منډه کړه، په هوا شوه، خو وزر یې ورسره یاري ونه کړه، راوغورځېده، بیا اوچته شوه او بیا وغورځېده او دریم ځل د زړه په زور په هوا شوه، والوته او په هوا کښې د بوډا له سترګو پناه شوه. بوډا سترګې وموښلې. ماشومې غوټۍ یوه لمده بنکه را اوچته کړه او بابا ته یې وکتل.

– بابا، دا یې مونږ ته پرېښې؟

بوډا بنکه را اوچته کړه، ور ته یې وکتل په وینو سره وه. ښکل یې کړه او بیا یې هوا ته پسې وکتل، هیڅ په نظر ورنه غلل. په ټوله هوا کښې هماغه مرغۍ ته ورته بې رنګه شکلونه ګرځېدل. په بڼ کښې هم شور ماشور غلی وو.

ګل رحمن رحماني. مات وزر، مرسل. مجله. شماره ۴۰۰، ۲۹ جنوری ۲۰۱۱، ۱۹-۱۸ مخونه

– دا تشریح کړئ چې په دې لیکنه کښې لوستونکوته د لیکوال پیغام څه دئ او هغه خپل پیغام لوستونکوته څنګه رسولی دئ.

– غور وکړئ چې آیا ددې داستان لپاره ټاکل شوی عنوان ددې له مضمون سره مطابق دئ؟

– په داستان کښې ترسیم شوي د باغوان، دده لمسۍ او د مرغۍ پر سیماګانو باندې تبصره وکړئ.

– په دې نثر کښې کارول شوي هغو ادبي صنایعو په اړه تبصره وکړئ چې لوستونکو ته یې د داستان په احساساتي توګه د ادراک کولو زمینه برابره کړې ده.

.2

ښه هغه چه ښه يې رنګ ښه يې جمال دی،
ښه هغه چه په قوت د هر چا سيال دی.

ښه هغه چه په ميراث خاني ميري کا،
فراغت بې غمه ناست صاحب اقبال دی.

ښه هغه چه که احمق وي که جاهل وي
په طالع په تخت صاحب د ملک و مال دی.

ښه هغه چه په رشوت قاضی ګري کا،
په مسند د قضا ناست په قيل و قال دی.

ښه هغه چه ډېر لښکر ورپسې درومی
ډېر يې کبر ډېر يې جاه ډېر يې جلال دی.

ښه هغه چه په مجلس د ملوک ناست وی
تمامی عمر يې زيست روزګار ټيټال دی.

په عالم کښې بدی نشته واړه ښه دی،
چه وبدو وَ ته روغ دی يو خوشحال دی.

کليات خوشحال خان خټک، دوست محمد خان کامل مهمند، پېښور، ۱۹۶۰، ۴۳۱ مخ

– د هغو مېتودونو په هکله، چې شاعر په خپله ليکنه کښې د لوستونکو د غبرګون د راپارولو دپاره کارولي دي، څه ويلای شئ؟

– دا تشريح کړئ، چې لوستونکوته د اثر د پيغام په رسولو کښې د شعر جوړښت له شاعر سره څرنګه مرسته کړې ده؟

– د شعر د ژبې پر هغو ځانګړتياوو باندي تبصره وکړئ چې په شعر کښې د مختلفو کسانو د تصوير دپاره کارول شوي دي.

– په شعر کښې کارول شوي ادبی صنايع تشريح کړئ.